

Sentencja

- 1) Artykuły 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., w świetle zasady zakazu oszustwa

należy interpretować w ten sposób, że:

drugiemu nabywcy towaru można odmówić prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego z tego powodu, że wiedział on lub powinien był wiedzieć o istnieniu oszustwa w zakresie VAT popełnionego przez pierwotnego sprzedawcę przy pierwszej sprzedaży, nawet jeśli pierwszy nabywca również wiedział o tym oszustwie.

- 2) Artykuły 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE, w świetle zasady zakazu oszustwa

należy interpretować w ten sposób, że:

drugiemu nabywcy towaru, który na etapie poprzedzającym to nabycie był przedmiotem transakcji stanowiącej oszustwo dotyczące jedynie części podatku od wartości dodanej (VAT), którą państwo ma prawo pobrać, należy odmówić prawa do odliczenia VAT naliczonego w całości, jeżeli wiedział on lub powinien był wiedzieć, że nabycie to jest związane z oszustwem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 513 z 20.12.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Belgia) – VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), dawniej VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)/Vlaams Gewest

(Sprawa C-658/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Procedura udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego – Dyrektywa (UE) 2015/1535 – Pojęcie „przepisu technicznego” – Artykuł 1 ust. 1 – Przepisy krajowe zakazujące stosowania pestycydów zawierających glifosat przez osoby prywatne na gruntach wykorzystywanych do celów prywatnych – Artykuł 5 ust. 1 – Obowiązek zgłoszenia przez państwa członkowskie Komisji Europejskiej każdego projektu przepisu technicznego]

(2023/C 24/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), dawniej VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)

Druga strona postępowania: Vlaams Gewest

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego w związku z art. 5 tej dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że:

uregulowanie krajowe zakazujące osobom nieposiadającym krajowego zezwolenia dla użytkowników profesjonalnych stosowania pestycydów zawierających glifosat na gruntach wykorzystywanych do celów prywatnych może stanowić „przepis techniczny” w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. d) i f) tej dyrektywy, podlegający zgłoszeniu Komisji Europejskiej na podstawie art. 5 te samej dyrektywy, o ile stosowanie tego uregulowania krajowego może mieć istotny wpływ na obrót danymi produktami, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 14.2.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Cafpi SA, Aviva assurances SA/Enedis SA

(Sprawa C-691/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 85/374/EWG – Artykuł 3 – Odpowiedzialność za produkty wadliwe – Pojęcie „producenta” – Operator systemu dystrybucji energii elektrycznej zmieniający poziom napięcia energii elektrycznej w celu jej dystrybucji]

(2023/C 24/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Cafpi SA, Aviva assurances SA

Strona pozwana: Enedis SA

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe, zmienionej dyrektywą 1999/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 maja 1999 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

operator systemu dystrybucji energii elektrycznej powinien zostać uznany za „producenta” w rozumieniu tego przepisu, jeżeli zmienia poziom napięcia energii elektrycznej w celu jej dystrybucji do odbiorcy końcowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 7.2.2022.
